

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou v právní věci

žalobce: **M. K.**
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. června 2021, č. j. KUKHK-18093/DS/2021-3 RČ,

takto:

- I. Rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 19. dubna 2021, č. j. MUNP/2021/5975/, a rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 29. června 2021, č. j. KUKHK-18093/DS/2021-3 RČ, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Emila Flegela.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Nová Paka (dále také jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 4. 2021, č. j. MUNP/2021/5975/, uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením § 18 odst. 4 téhož zákona tím, že dne 11. 4. 2020 v 16:04 hodin řídil silniční motorové vozidlo Audi Q7, RZ X (dále jen „vozidlo Audi“), na pozemní komunikaci, silnici I. třídy, číslo 16, ve směru jízdy od obce Jičín na obec Nová Paka a v obci Nová Paka, část Kumburský Újezd, mu byla hlídkou Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Územního odboru Jičín, dopravního inspektorátu, naměřena rychlost jízdy 77 km/h, v místě, kde je zákonem o silničním provozu dovolená rychlost jízdy do 50 km/h. Při zvažování odchylnosti byla vozidlu naměřena rychlost 74 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 24 km/h. Za daný přestupek správní orgán prvního stupně potrestal žalobce pokutou ve výši 2 500 Kč a dále povinností nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. V řízení o odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 6. 2021, č. j. KUKHK-18093/DS/2021-3 RČ (dále jen „napadené rozhodnutí“), prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

II. Žalobní argumentace

2. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Namítl, že v průběhu správního řízení mu bylo nesprávně a nezákonně doručováno na adresu X, neboť tuto adresu nikdy neuvedl jako adresu pro doručování. Tuto skutečnost namítal již v řízení před žalovaným správním orgánem, který ale tuto námitku dle jeho názoru nevyvrátil. Žalobce dále v souvislosti s touto námitkou odkázal na ust. § 19 odst. 4 a § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který stanoví, že fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování, resp., že nevyklučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování, kterou mu účastník řízení sdělí. Podmínkou ale je, že účastník řízení správnímu orgánu (ne někomu jinému, např. policii) takovou adresu sdělí, a navíc se musí jednat o účastníka řízení, nikoliv o jinou osobu. Žalobce v této souvislosti upozornil na skutečnost, že v době sdělení doručovací adresy nebyl účastníkem žádného řízení, ani adresu nesdělil správnímu orgánu, nýbrž policii. Dle žalobce tedy nebyla splněna ani jedna podmínka pro to, aby mu správní orgán doručoval na jinou adresu než na adresu trvalého bydliště. Na tuto námitku žalovaný podle žalobce nereagoval a nechal ji bez povšimnutí, což zakládá vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
3. Dále žalobce namítl, že i kdyby doručování písemností na uvedenou adresu bylo správné, k faktickému doručení žádné písemnosti zde nedošlo, jelikož žalobce žádnou písemnost nepřevzal, neseznámil se s ní, nereagoval na ni, a nedošlo ani k doručení fikcí. Uvedl, že jedinou oprávněnou osobou k přebírání písemností ve správním řízení byl on sám, přičemž žádné písemnosti na X nepřevzal. Žalovaný dle žalobce nijak nevyvrátil odvolací námitky a žalobcem navržené důkazy bezdůvodně odmítl provést, když toliko

konstatoval, že toto dokazování pokládá za nadbytečné, aniž svůj právní názor jakkoliv zdůvodnil. To dle žalobce opět způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

4. Žalobce sdělil, že mu ve věci nebyl doručen příkaz, ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že *„písemnost byla doručena na adresu pro doručování“*. Dle žalobce ale chybí informace, komu byla písemnost doručena. Dále žalobce uvedl, že jelikož mu příkaz nebyl doručen, nepodal ve věci ani odpor. První písemností, která mu dle jeho tvrzení byla v průběhu správního řízení doručena a na kterou reagoval, bylo vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, doručené žalobci poprvé na adresu trvalého pobytu, a to dne 6. 4. 2021. V této souvislosti se žalobce pozastavil nad tím, proč mu správní orgán prvního stupně a žalovaný od tohoto okamžiku doručovali písemnosti výhradně na adresu trvalého pobytu, když žalovaný tvrdí, že si žalobce zvolil adresu pro doručování, na kterou tedy podle něj mělo být správně doručováno.
5. Žalobce odkázal na § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), který stanoví: *„Řízení je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení podezřelému z přestupku nebo ústním vyhlášením takového oznámení“*, a na § 150 odst. 1 správního řádu, který stanoví: *„Povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.“* V této souvislosti žalobce uvedl, že správní řízení s ním nikdy nebylo zahájeno, jelikož mu nebylo doručeno oznámení o zahájení řízení ani příkaz jako první úkon v řízení. Správní rozhodnutí tedy bylo vydáno v nikdy nezahájeném řízení, což je nezákonné.
6. Další nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje ve skutečnosti, že ve věci bylo provedeno ústní jednání s výsledky svědků v nepřítomnosti žalobce, ačkoliv ten nebyl řádně předvolán, jak stanoví § 80 odst. 4 přestupkového zákona (*„K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“*).
7. Dle žalobce žalovaný bezdůvodně, účelově a záměrně neprovedl jím navržené důkazy (dokumentace od České pošty dokládající doručení zásilek, grafologický posudek) prokazující skutečnost, že písemnosti nebyly doručovány jemu a že na ně on rovněž nereagoval, ačkoliv z argumentace žalovaného vyplývá, že si je této skutečnosti sám dobře vědom (výroky o tom, že zásilka *„byla doručena“* bez specifikace komu, případně výroky o doručení *„oprávněné osobě“* bez jakékoliv její identifikace – žalovaný naopak nikde v celém napadeném rozhodnutí ani jednou výslovně nekonstatuje, že jakákoliv písemnost doručovaná mimo trvalý pobyt žalobce byla právě jemu také doručena). Žalobce se domnívá, že jím tvrzené skutečnosti stran doručování jsou zjevné ze spisového materiálu i bez nutnosti provádět jakékoliv další dokazování.
8. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, a zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na napadené rozhodnutí a zrekapituloval průběh správního řízení. K žalobním námitkám týkajícím se doručování písemností uvedl, že pokud bylo doručováno na adresu uvedenou žalobcem pro doručování v oznámení přestupku, postupoval v souladu se zákonem. Sám žalobce uváděl na svých podáních adresu X. Teprve poté, co nebylo možné žalobci písemnost na tuto adresu doručit, tak správní orgán doručoval na adresu jeho trvalého pobytu.

IV. Repliká žalobce

10. Na vyjádření žalovaného žalobce odpověděl konstatováním, že žalovaný pouze okopíroval text napadeného rozhodnutí, aniž by reagoval na žalobní námitky a vypořádal se s nimi.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým projednáním věci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

12. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně obdržel od Policie České republiky oznámení přestupku, kterého se měl dopustit žalobce tím, že dne 11. 4. 2020 v 16:04 hodin řídil silniční motorové vozidlo Audi; na pozemní komunikaci, silnici I. třídy, číslo 16, ve směru jízdy od obce Jičín na obec Nová Paka a v obci Nová Paka, část Kumburský Újezd, mu byla hlídkou Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Územního odboru Jičín, dopravního inspektorátu, naměřena rychlost jízdy 77 km/h, v místě, kde je zákonem o silničním provozu dovolená rychlost jízdy do 50 km/h. Při zvážení odchylky byla vozidlu naměřena rychlost 74 km/h. Následně byl žalobce na uvedené komunikaci v obci Nová Paka v prostoru čerpací stanice Benzina zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky. Na sepsané oznámení přestupku se žalobce po náležitém poučení vyjádřil tak, že se spácháním uvedeného přestupku nesouhlasí, a připojil svůj podpis. Přílohou oznámení přestupku je úřední záznam sepsaný dne 11. 4. 2020 pprap. M. F. K., ve kterém uvedl, že téhož dne spolu s dalšími dvěma kolegy prováděli hlídkovou činnost na silnici I. třídy, číslo 16 v obci Kumburský Újezd, přičemž pevné stanoviště zvolili u společnosti NADOZ ve směru jízdy od obce Nové Paka na obec Jičín. Jejich činnost byla zaměřena zejména na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti. Po kontrole dopravního značení a měřicího zařízení ve směru jízdy od obce Jičín směrem na obec Nová Paka v obci Kumburský Újezd projíždělo osobní motorové vozidlo Audi, které bylo posléze zastaveno. Řidič k výzvě hlídky předložil veškeré potřebné doklady, výsledek odborného měření na zjištění přítomnosti hladiny alkoholu byl negativní. Žalobci bylo sděleno, že se dopustil přestupku, s čímž žalovaný na místě nesouhlasil.
13. Další přílohou oznámení přestupku je list s názvem *Záznam o přestupku*, jehož součástí jsou tři fotografie, které zobrazují vozidlo Audi s vyznačeným záměrným křížem v

místě přední masky vozidla. Zde je vyobrazen výstup z měřicího zařízení s naměřenou rychlostí vozidla 77 km/h. Dále jsou součástí oznámení přestupku ověřovací list rychloměru, evidenční karta řidiče (žalobce), výpis z registru řidičů a výpis z registru vozidel.

14. Dále je obsahem správního spisu záznam o určení oprávněné úřední osoby ze dne 20. 2. 2019, kterým vedoucí správního odboru Městského úřadu v Nové Pace určil Jiřího Linhartu úřední osobou oprávněnou provádět veškeré úkony v řízeních o přestupcích na úseku dopravy. Obsahem správního spisu je rovněž záznam o vyhodnocení snímku radarového měřiče.
15. Správní orgán prvního stupně vydal dne 7. 5. 2020 příkaz, jímž žalobce uznal vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Příkaz byl v obálce s modrým pruhem bez dodatku „do vlastních rukou“ zaslán žalobci na adresu X, kde jej dle doručky 12. 5. 2020 převzala P. T., připojeno bylo razítko „Sobrius a.s.“. Správnímu orgánu byl dne 21. 5. 2020 doručen včasný odpor žalobce (dle obálky byla písemnost předána k poštovní přepravě dne 20. 5. 2020), který byl k výzvě správního orgánu následně doplněn o vlastnoruční podpis žalobce. Správní orgán prvního stupně poté pokračoval v řízení.
16. Přípisem ze dne 2. 6. 2020 správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 1. 7. 2020. Jako adresát přípisu byl označen žalobce s adresou X. Zásilku v obálce s modrým pruhem bez dodatku „do vlastních rukou“ dle doručky převzala dne 4. 6. 2020 P. T., připojeno bylo razítko „Sobrius a.s.“
17. Dne 30. 6. 2020 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen přípis žalobce ze dne 28. 6. 2020. Žalobce se v něm vyjádřil tak, že dne 11. 4. 2020 vozidlo Audi neřídil, ale jel v něm pouze jako spolujezdec. Požádal o vyslechnutí všech osob nacházejících se v době silniční kontroly ve vozidle, které byly policisty ztotožněny. Dále uvedl, že vozidlo Audi nejvyšší dovolenou rychlost nepřekročilo. Současně oznámil, že si zvolil zmocněnce pro celé správní řízení, pana K. P., bytem X.
18. Dne 1. 7. 2020 se konalo před správním orgánem prvního stupně ústní jednání. Žalobce ani jeho zástupce se k němu nedostavili. Dle protokolu č. j. MUNP/2020/10931/ z téhož dne byl v rámci dokazování čten obsah spisového materiálu. Jako svědci byli vyslechnuti policisté Policie České republiky pprap. M. F. K., stržm. Š. T. a prap. M. B.. Všichni shodně uvedli, že dne 11. 4. 2020 v odpoledních hodinách spolu vykonávali hlídkovou činnost na silnici I. třídy, číslo 16 v obci Kumburský Újezd. Jejich činnost byla zaměřena na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti. V měřeném úseku projíždělo vozidlo Audi, kterému byla naměřena rychlost 77 km/h, po odečtení odchylky 74 km/h. Vozidlo Audi bylo následně pomocí výstražného a zvukového zařízení zastaveno v prostoru čerpací stanice. Vozidlo Audi až do zastavení nespustilo z dohledu a do okamžiku zastavení jelo plynule, nikde do té doby nezastavilo. Jako řidič vozidla Audi byl zjištěn žalobce. Žalobce se dobrovolně podrobil měření na zjištění přítomnosti hladiny alkoholu, řidič nejevil známky ovlivnění jinými návykovými látkami. Žalobci bylo sděleno, jakého přestupku se dopustil. Se spácháním přestupku žalobce nesouhlasil. Proto bylo sepsáno oznámení přestupku, žalobce byl poučen o jeho právech a povinnostech. Následně se žalobce písemně vyjádřil do vyhrazené části oznámení přestupku, zbytek pole proškrtnul a text podepsal. K dotazům správního orgánu policisté uvedli, že se žalobce dle jejich

názoru pohyboval ve vozidle sám, do zadní části automobilu nebylo vidět. Stržm. Š. T. uvedl, že si je stoprocentně jistý, že řidičem byl žalobce, neboť ho lustroval v evidenci Policie České republiky. Prap. M. B. uvedl, že je nezpochybnitelné, že žalobce vozidlo Audi řídil, neboť při kontrole vystupoval z místa řidiče. K protokolu je přiložen plánek místa přestupku, pořízený z leteckých mapových snímků k projednávanému přestupku. Je na něm vyobrazen letecký snímek obce Kumburský Újezd s vyznačeným začátkem obce, koncem obce a místem měření. Příloha byla vyhotovena správním orgánem prvního stupně v rámci ústního jednání.

19. Správní orgán prvního stupně zaslal žalobci přípis ze dne 1. 7. 2020, kterým žalobce informoval o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, za tímto účelem byl předvolán k jednání na den 10. 8. 2020. Jako adresát byl uveden žalobce s adresou X, zastoupen na základě plné moci zmocněncem (viz. výše). Informaci o doručení tohoto přípisu správní spis neobsahuje. Dle protokolu č. j. MUNP/2020/13100/ ze dne 10. 8. 2020 se ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem prostudování správního spisu téhož dne nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec.
20. Poté správní orgán prvního stupně zaslal žalobci přípis ze dne 7. 1. 2021, kterým žalobce opětovně informoval o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, za tímto účelem byl předvolán k jednání na den 10. 3. 2021. Jako adresát byl uveden žalobce s adresou X, zastoupen na základě plné moci zmocněncem (viz. výše). Informaci o doručení tohoto přípisu správní spis neobsahuje. Dle protokolu č. j. MUNP/2021/3695/ ze dne 8. 3. 2021 se ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem prostudování správního spisu téhož dne nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec.
21. Následně správní orgán prvního stupně zaslal žalobci přípis ze dne 10. 3. 2021, kterým žalobce již potřetí informoval o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, za tímto účelem byl předvolán k jednání na den 31. 3. 2021. Jako adresát byl uveden pouze žalobce s adresou X. Obsahem přípisu byla informace určená žalobci, že jeho zmocněnci se opakovaně nedaří doručovat, proto bude správní orgán prvního stupně doručovat písemnosti pouze účastníkovi řízení. Zásilka byla správnímu orgánu prvního stupně vrácena poštovní přepravou s tím, že na uvedené adrese je adresát neznámý.
22. Správní orgán prvního stupně zaslal žalobci přípis ze dne 22. 3. 2021 (obálkou s modrým pruhem), kterým žalobce již počtvrté informoval o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, za tímto účelem byl předvolán k jednání na den 12. 4. 2021. Jako adresát byl uveden žalobce s adresou trvalého bydliště X. Zároveň byl žalobce opakovaně informován o tom, že jeho zmocněnci se opakovaně nedaří doručovat, proto bude správní orgán prvního stupně doručovat písemnosti pouze účastníkovi řízení. Taktéž byl žalobce vyrozuměn o tom, že stejné vyrozumění mu bylo zasláno na doručovací adresu X, avšak zásilka byla správnímu orgánu prvního stupně vrácena poštovní přepravou s tím, že na uvedené adrese je adresát neznámý. Na doručence je vyznačeno, že dne 23. 3. 2021 byla zásilka připravena k vyzvednutí a dne 9. 4. 2021 byla vhozena žalobci do schránky. Dle protokolu č. j. MUNP/2021/5474/ ze dne 12. 4. 2021 se ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem prostudování správního spisu téhož dne žalobce nedostavil.
23. Dne 12. 4. 2021 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen přípis žalobce, ve kterém uvedl, že mu bylo doručeno vyrozumění ze dne 22. 3. 2021, přičemž mu není známo, že by s ním bylo někdy zahájeno jakékoliv správní řízení ze strany správního orgánu

prvního stupně, že si nezvolil žádného zmocněnce ani doručovací adresu na X. Rovněž mu nic není známo o ústním jednání dne 1. 7. 2020 nebo výsledku policistů, neboť k němu nebyl předvolán. K předvolání na den 12. 4. 2021 namítl, že mu bylo doručeno dne 6. 4. 2021 fikcí, reálně si ho převzal až v sobotu dne 10. 4. 2021. Nebyla tak dodržena zákonná lhůta pěti pracovních dní pro předvolání, s jejím zkrácením nesouhlasí.

24. Dne 19. 4. 2021 správní orgán prvního stupně vydal ve věci rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

B. Právní závěry

25. Podle § 19 odst. 4 správního řádu platí: *„Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.“*
26. Podle § 19 odst. 5 správního řádu platí: *„Do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.“*
27. Podle § 20 odst. 1 správního řádu platí: *„Fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.“*
28. Podle § 59 správního řádu platí: *„Správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.“*
29. Podle § 72 odst. 1 správního řádu platí: *„Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.“*
30. Podle § 67 přestupkového zákona platí: *„Jestliže se nedaří doručovat zmocněnci účastníka řízení, doručuje správní orgán pouze účastníkovi řízení.“*
31. Krajský soud žalobu posoudil následovně.
32. Nejprve se soud musel zabývat námitkami nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Její příčinou má být podle žalobce nedostatek důvodů. Žalobce vnesl námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v té souvislosti, že neobsahuje vypořádání se s odvolací námitkou týkající se vadného doručování písemností správního orgánu na jinou adresu než na adresu trvalého pobytu žalobce, a dále v souvislosti, že žalovaný odmítl provést navržený důkaz. Těmito námitkami se soud zabýval přednostně, jelikož v případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí by soud dále nemohl napadené rozhodnutí již z hlediska dalších žalobních námitek přezkoumávat.

33. Krajský soud vyšel z toho, že s institutem nepřezkoumatelnosti, zakotveným v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je třeba zacházet obezřetně a vyhradit jeho užití pouze těm případům, kdy vady odůvodnění reálně brání soudu v tom, aby napadené rozhodnutí meritorně přezkoumal, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, body 29 až 30, dostupné na stránce www.nssoud.cz). Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne ze dne 7. 11. 2011, č. j. 9 Ca 228/2009-68, uvedl, že „[p]odmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se odvolací orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu náležitě vypořádá s jednotlivými námitkami účastníků řízení.“
34. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu ukládá správnímu orgánu povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem. Jestliže správní orgán těmto požadavkům vyhoví, nemůže obstát závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, sp. zn. 7 As 34/2006-76). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud zcela reagovat na námitku účastníka (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Správní orgány a soudy přitom nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy (či správní orgány) nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (nález Ústavního soudu v ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
35. Z těchto pozic pak soud zhodnotil, že rozhodnutí žalovaného je řádně odůvodněné a netrpí takovými vadami, aby bylo možné učinit závěr o jeho nepřezkoumatelnosti. Pokud žalovaný určité argumenty žalobce nepovažuje za relevantní pro posouzení věci, vždy svůj náhled vysvětluje nebo to přinejmenším vyplývá z kontextu celého rozhodnutí. Výhrady žalobce stran nedostatku odůvodnění námitky týkající se doručování na adresu X tak spíše směřují k tomu, že žalobce nesouhlasí s argumenty žalovaného. Napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně a srozumitelně, pouze jeho zdůvodnění neodpovídá představám a přesvědčení žalobce. Soud se k jednotlivým argumentům žalobce vysloví dále v tomto rozsudku.
36. K námitce odmítnutí provedení navrženého důkazu soud připomíná, že opomenutí důkazu správním orgánem, tj. situace, kdy neprovede navržený důkaz, aniž by svůj postup zdůvodnil, je závažnou vadou vedoucí k nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. přiměřeně judikaturu vztahující se k opomenutým důkazům v řízení před soudem, např. nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, nebo ze dne 16. 6. 2003, sp. zn. IV. ÚS 283/2000). Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je přitom vadou, ke které soudy z povahy věci přihlížejí z úřední povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Dále je třeba uvést, že odmítnutí provedení důkazů, které ve správním řízení navrhne účastník řízení, je v souladu se zákonem, pokud zároveň vysvětlí důvody, které ho k tomu vedly. Legitimním důvodem je přitom nadbytečnost z důvodu, že správní orgán má skutkový stav za prokázaný (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2020, č. j. 2 As 243/2020-26). Soud tedy na tomto místě uzavírá, že napadené rozhodnutí ani v tomto směru vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.

37. Nyní soud přistoupí k vypořádání zbývajících námitek. Ty žalobce uvedl dvě. Zaprvé námitku nesprávného doručování písemností správním orgánem žalobci na adresu X. Druhý námitkový okruh cílí na skutečnost, že k faktickému doručení některých důležitých písemností žalobci vůbec nedošlo, což mělo za následek ne zahájení řízení o přestupku či nepředvolání k ústnímu jednání.
38. Vypořádání se s odvolací námitkou nesprávného doručování písemností správního orgánu žalobci na adresu X, považuje soud za dostatečné a přezkoumatelné (viz výše). Nyní je nutné se zabývat tím, zda jsou závěry žalovaného v souladu se zákonem.
39. Ze správního spisu vyplynulo, že při silniční kontrole 11. 4. 2020 v 16:04 v obci Nová Paka hlídka Policie České republiky zastavila vozidlo Audi, které řídil žalobce, a to v souvislosti s přestupkem překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Při této příležitosti bylo sepsáno oznámení přestupku podle § 73, § 74 odst. 2 a § 74 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona. Do tohoto oznámení o přestupku žalobce sdělil, že s přestupkem nesouhlasí, což na místě podepsal. Zároveň uvedl své údaje, do příslušné kolonky „*Adresa pro doručování*“ uvedl „X. Podle § 19 odst. 4 ve spojení s § 20 odst. 1 správního řádu přitom platí, že písemnosti se ve správním řízení doručují předně na adresu pro doručování, a to na požádání účastníka řízení. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 8. 12. 2014, č. j. 8 As 25/2013-48, uvedl: „*Výše citovaný § 20 odst. 1 spr. ř. přitom stanoví pořadí možností pro doručování. Na prvním místě je preferováno doručování na adresu, výslovně zvolenou občanem.*“ Nejvyšší soud se k problematice výkladu spojení „*na požádání účastníka řízení*“ vyjádřil ve svém v rozsudku ze dne 29. 9. 2015, č. j. 6 Tdo 593/2015. Pro vysvětlení krajský soud uvádí, že Nejvyšší soud se v tomto rozsudku věnoval ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu ve znění do 30. 6. 2017, které odpovídá aktuálně platnému znění ustanovení § 19 odst. 4. správního řádu. Nejvyšší soud uvedl: „*Požadavek, aby se účastníci řízení zcela doslovně drželi textové formulace uvedené v § 19 odst. 3, kde byla zákonodárcem použita formulace na požádání účastníka řízení a do svých podání uváděli doslovně podle tohoto ustanovení, že jako účastník řízení požadují, aby jim bylo doručováno na adresu pro doručování, je ryze formalistickým a v praxi na něm nelze trvat. Jinými slovy řečeno, není možno dovozovat, že není-li takováto formulace účastníkem řízení použita, absentuje zde projev jeho vůle směřující k tomu, aby mu bylo doručováno na adresu pro doručování.*“ Rovněž je možné odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2 2012, č. j. 3 Ads 131/2011-44, kde se podává, že z jazykového a systematického výkladu uvedených ustanovení správního řádu vyplývá, že sdělí-li účastník řízení správnímu orgánu adresu pro doručování, pak je správní orgán povinen doručovat na tuto adresu, nikoli na adresu trvalého pobytu účastníka řízení, je-li účastník řízení hlášen na jiné adrese než na sdělené doručovací adrese.
40. V posuzovaném případě žalobce adresu pro doručování nesdělil přímo správnímu orgánu, ale sdělil ji hlídce Policie České republiky při sepisování oznámení přestupku podle § 73, § 74 odst. 2 a § 74 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona. Podle krajského soudu přitom žalobce musel vědět, že uvedené oznámení se sepisuje za účelem předání

věci správnímu orgánu. Koneckonců to vyplývá již ze samotného § 74 odst. 2 přestupkového zákona („O zjištěných skutečnostech sepiše orgán policie úřední záznam, který přiloží k oznámení. Orgán policie učiní oznámení příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví“). Správnost této úvahy již potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2018, č. j. 1 As 461/2017-33, který k problematice sdělení doručovací adresy při silniční kontrole shrnul: „V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2012, č. j. [7 As 16/2012 – 58](#), se účastník řízení dovolával povinnosti správního orgánu doručovat na adresu v Centrální evidenci obyvatel a zpochybňoval zákonnost doručování na adresu jím uvedenou při silniční kontrole. Kasační soud však vyslovil, že doručování ve správním řízení na adresu sdělenou Policií do oznámení o přestupku bylo v souladu se zákonem. Stejně jako v nyní projednávané věci měl i tehdy správní orgán k dispozici adresu, která byla zjištěna policisty v době spáchání přestupku a na tuto adresu po celou dobu správního řízení v I. stupni doručoval písemnosti. Takový postup je podle kasačního soudu v souladu s § 19 odst. 4 správního řádu. Oznámení o přestupku jako takové je bezpodmínečně vždy součástí správních spisů a správní orgány tak nemohou rozumně tvrdit, že si tohoto implicitního sdělení doručovací adresy nejsou vědomy. Za situace, kdy následně správní orgány skutečně zahájí řízení o přestupku, lze toto implicitní sdělení adresy pro doručování chápat jako materiálně souladné s § 37 odst. 1 a 2 správního řádu. Opačný postup by byl výrazem přepjatého formalismu a (jak je patrné v nyní projednávané věci) v konečném důsledku by nerespektoval práva obviněného z přestupku vyplývající z čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebo čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek ESLP ve věci Axen v. SRN ze dne 8. 12. 1983, stížnost č. 8273/78). Uvedení doručovací adresy přestupcem v oznámení o přestupku tudíž lze považovat za úkon účastníka směřující vůči správnímu orgánu.“

41. Krajský soud tedy na základě výše uvedeného shrnuje, že námitce nesprávného doručování písemností v rámci řízení o přestupku na adresu pro doručování, kterou žalobce sdělil policistům při silniční kontrole, nepřisvědčil. Naopak správní orgán prvního stupně postupoval správně, zasílal-li písemnosti určené žalobci přednostně na adresu X, nikoliv na adresu místa jeho trvalého pobytu. Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že v pozdější fázi správního řízení správní orgán prvního stupně doručil žalobci předvolání k ústnímu jednání na adresu místa trvalého pobytu, neboť předchozí pokusy o doručení písemností zástupci žalobce byly neúspěšné. Tento postup je rovněž v souladu s § 67 přestupkového zákona („Jestliže se nedaří doručovat zmocněnci účastníka řízení, doručuje správní orgán pouze účastníkovi řízení.“) ve spojení s § 20 odst. 1 správního řádu a s ustálenou judikaturou správních soudů (k pořadí možností doručování srovnej např. výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2014, č. j. 8 As 25/2013-48).
42. Co se týká druhého námitkového okruhu, považuje krajský soud za důležité předně uvést, že úspěšnost žalobcových argumentů závisí na posouzení otázky, zda příkaz a předvolání k ústnímu jednání před správním orgánem měly být žalobci doručovány do vlastních rukou. Ustanovení § 19 odst. 5 správního řádu stanoví, že do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti dle § 59 a § 72 odst. 1 správního řádu. Dle § 59 správního řádu jde tedy o předvolání a dle § 72 odst. 1 správního řádu jde o rozhodnutí, kterým je i příkaz. To potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2014, č. j. 8 As 25/2013-48: „Příkaz vydaný dle § 87 zákona o přestupcích je jednou z forem správního rozhodnutí, což ostatně plyne i z odst. 3 a 5 tohoto ustanovení, jež stanoví, že „příkaz má stejné náležitosti jako rozhodnutí o přestupku“ a „příkaz, proti kterému nebyl včas podán

odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.“ Rozhodnutí se podle § 19 odst. 4 spr. ř. ve spojení s § 72 odst. 1 spr. ř. doručuje do vlastních rukou.“, stejně jako i komentářová literatura k § 19 správního řádu: „Odstavce 5 a 6 obsahují taxativní výčet okruhu písemností, které se doručují do vlastních rukou adresáta. Podle odstavce 5 to jsou především písemnosti podle § 59, tj. předvolání osoby, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná, a podle § 72 odst. 1, tedy stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Jde o rozhodnutí ve věci a rozhodnutí, kterým se v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách (§ 67 odst. 1), o usnesení (§ 76 odst. 3) a o příkaz, který je zvláštním druhem rozhodnutí ve věci (§ 150).“ (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019).

43. Žalobce namítal, že mu nebylo doručeno oznámení o zahájení řízení ani příkaz jako první úkon v řízení, proto s ním správní řízení nikdy nebylo zahájeno. Dále se dle něj konalo ústní jednání s dokazováním, aniž by byl řádně předvolán. Ze správního spisu krajský soud ověřil, že příkaz ze dne 7. 5. 2020, č. j. MUNP/2020/7260/, byl žalobci doručován na adresu pro doručování X v obálce s modrým pruhem, která nebyla opatřena dodatkem „do vlastních rukou“. Tuto zásilku převzala dne 12. 5. 2020 P. T. (viz bod 15. tohoto rozsudku). Stejně tak předvolání k ústnímu jednání ze dne 2. 6. 2020, č. j. MUNP/2020/9080/, bylo žalobci doručováno na adresu pro doručování X v obálce s modrým pruhem, která nebyla opatřena dodatkem „do vlastních rukou“. Tuto zásilku převzala dne 4. 6. 2020 P. T. (viz bod 16. tohoto rozsudku). Ačkoliv byl správní orgán prvního stupně povinen adresovat uvedené písemnosti žalobci do vlastních rukou (viz výše), neučinil tak a použil obálku s modrým pruhem bez dodatku „do vlastních rukou“. Poskytovatel poštovních služeb pak postupoval podle § 20 odst. 3 správního řádu („Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno příjemcem, lze doručit adresátovi přímo nebo předáním jiné vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané v tomtéž místě nebo jeho okolí, která souhlasí s tím, že písemnost adresátovi předá“), tedy nakládal s předmětnými písemnostmi jako s písemnostmi, které se do vlastních rukou nedoručují, a na adrese pro doručování vydal písemnosti jiné fyzické osobě. Výsledkem nesprávného doručování ze strany správního orgánu prvního stupně bylo, že příkaz (tj. rozhodnutí) a předvolání k ústnímu jednání na den 1. 7. 2020, které se konalo bez přítomnosti žalobce, byly žalobci doručeny v rozporu s ustanovením § 59 a § 72 odst. 1 správního řádu. Ústní jednání ve věci v nepřítomnosti žalobce se tak konalo v rozporu s ustanovením § 80 odst. 4 přestupkového zákona, neboť žalobce k němu nebyl řádně předvolán (podle § 80 odst. 4 přestupkového zákona totiž platí, že „K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“).

44. Krajský soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně pochybil, když nerespektoval práva obviněného, které mu jako účastníkovi řízení o přestupku přísluší podle [správního řádu](#) a přestupkového zákona. Námitka, že v případě žalobce nedošlo k řádnému doručení příkazu a předvolání k nařízenému jednání, resp. projednání přestupku v nepřítomnosti obviněného, je proto důvodná.

VI. Závěr

45. Vzhledem k výše uvedenému shledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Protože již v odvolacím řízení před

žalovaným byly dány důvody pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, rozhodl krajský soud tak, že zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

46. Tento názor lze shrnout tak, že v dané věci bylo nutno příkaz a předvolání k nařízenému ústnímu jednání zaslat žalobci přednostně na doručovací adresu, kterou žalobce sdělil policejní hlídce do oznámení o přestupku, a to do vlastních rukou adresáta.

VII. Náklady řízení

47. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Nutné je přitom posuzovat procesní úspěšnost účastníků řízení. Z tohoto pohledu je nutno za úspěšného účastníka považovat žalobce, neboť se v průběhu celého řízení domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů; naopak žalovaný měl v řízení zájem na zachování rozhodnutí správních orgánů.
48. Co se týče nákladů řízení o žalobě, ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a rovněž v odměně zástupce žalobce. Ta je tvořena odměnou za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu a sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), přičemž sazba odměny za dva úkony činí 6.200 Kč, a dvěma paušálními částkami ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH. Soud zástupci nepřiznal odměnu za úkon replika ze dne 18. 10. 2021, jelikož dle názoru soudu nešlo o účelně vynaložené náklady. Zde soud odkazuje na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2013, sp. zn. 57 Co 799/2013: *„Pokud právní zástupce účastníka sděluje soudu své důkazní návrhy a v písemném podání stanovisko účastníka, které koresponduje s jeho již sdělenými stanovisky, nejde o účelně vynaložené náklady právního zástupce, a za taková podání odměna nepřísluší.“* Náklady žalobce co do právního zastoupení v řízení před krajským soudem tak činí 8.228 Kč. Celkové náklady řízení o žalobě tedy činí 11.228 Kč.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 9. prosince 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně